

באות לחיפה

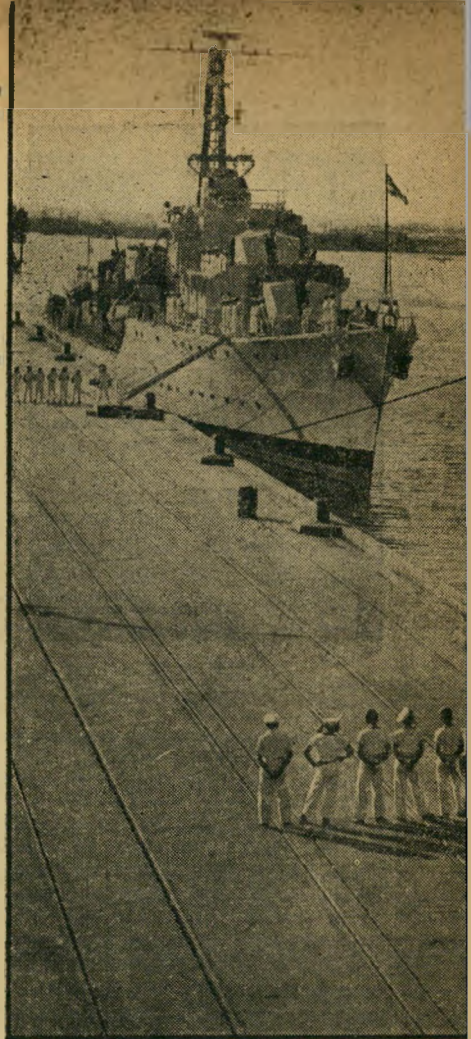
סוף-סוף, מושלנו. כמה ממלחי המשחתות החדשות מתקהלים סביב נערה חיפאית ליד שער הנמל, הראשונה שנקלעה בדרכם לאחר שובם מאימונים של שלושה חודשים באנגליה. על חוויותיהם עם הנערות הבריטיות אין בחזורים מפסיקים לספר, אך סוף-סוף היא משלנו. שלנו שוות הרבה יותר, אמר מלחיתותן אחד, בחבקו את חברתו שבאה להקביל פניה.

נקלעה אל קצף הגלים שהשאירו אחריהן הטרפדות, כמעט וטבעה בסערה. מנהל הי סקס נתן את האות, כל האורחים כמו על רגליהם, הקצינים הצדיעו בצפייה למסחי הכבוד של המשחתות.

עברו דקות ארוכות; המשחתות טרם נראו. האורחים התעייפו וישבו, הקצינים הורידו את ידיהם. אז, ללא כל אזהרה מוקדמת, החלה יפו במסחי תותחיה. תזמורת צה"ל פצחה בצאנח צאנח, ההורים על הגגות מחאו כף ושתי משחתות גאות החליקו אל פתח הנמל. הן היו צברי עות בצבע אפור הכלכלי, כצבע האניות הבריטיות. תותחי החוף קיבלו את פניהן במטחים נגידיים. מעוצמת הרעש, נסלו ל- אחר הצלמים משקפיו.

רעמי היריות החרישו אזניים. אולם גם הרעש לא הפריע לאורחים לספור את מס' פר המשחים. "היו רק 17", התמרמר אחד האורחים שהרגיש את עצמו מרומה.

המשחתות התפרסו לתנועת מלקחיים, הן היו צריכות להגיע חרטום מול חרטום ליד הרציף. אולם יפו נשארה במרחק מהרציף. לאנשי חיל הים היה זה אך טבעי: הם ידעו שברוח זאת, לא תוכל אניה חסרת דלק שהוצא בזמן ההפלגה. והנעה ללא עד רת מכוונתיה, להגיע לחוף. אך האורחים נאנחו: איזה מין אניה נתנו האנגלים? בעזרת גוררות הנמל, נקשרה יפו לחוף, אנתח רוחה יצאה מפהם כאשר לבסוף, שלושה סמלים ניגשו לכבש, הכניסו לפיו תיהם משרוקית צרודת קול, הפליטו שרי קת הצדעה צורמנית כדת וכדין בכל ציי העולם. הרמטכ"ל רב-אלוף משה דיין ומפקד חיל-הים ירדו מהמשחתת, אליה עלו בלבי ים. תקופת האימונים הממושכת והמסע הי ארוך מבריטניה לישראל נגמר. הטכס התחיל.

הן נשק חשוב. אולם במערך הכללי של הצי א פריט קטן מאד. כדי להעריך את כוחה המטרה שלמענה נוצרה ואת מקומה במשפתה הצעירות.

צי, וכל שאר אוניות הצי סובבות סביבה במוצע 35° אלף טון, היא האניה שתפקידה של כל ציי השליטה על הים. לכן היא כבדה, קילומטרים ומעלה (מן החוף עד רמלה). ולעתים גם להפגזת חוף אויב ולחיפו של

לידיה במידה רבה את תפקיד אונית-הקרב, ומטסת אינה מסוגלת להיכנס לקרב, מאחר בה למען המהירות. תפקידה להטיס את ולברוח במהירות האפשרית בהתקרב יחידות שטה, מגיעה בגודלה לגודל אונית-הקרב ואף ל-65 אלף טון.

אטומית שיב אין מקום לשתי יחידות-הענק, כתאימה לשיגור קליעים מונחים, והממטסת יעילות כאשר שדה-התעופה יבשתי, מאחר ל מקום מול חוף האויב ולהסתלק לפני בוא

שתפקידה העיקרי לסייר בימים ולנתק את ל-10 אלפים טון, אולם יש הבדל עצום בין ת-משורינת גדולה, המסוגלת למלא כמעט אוניות-הקרב ושומרת על הממטסת.

ג'טרופרו, והיא נוצרה כדי להגן על האניות יע את עצמו. משחתת מגיעה במוצע ל-1500 ורת מהירה ככל האפשר. החישוב היה שכדאי זיהה גדולה של האויב. ים סוער מגביל מאד

ות. תפקידה בקרב הוא להגן על היחידות יב. נשקה העיקרי הוא הטרופרו.

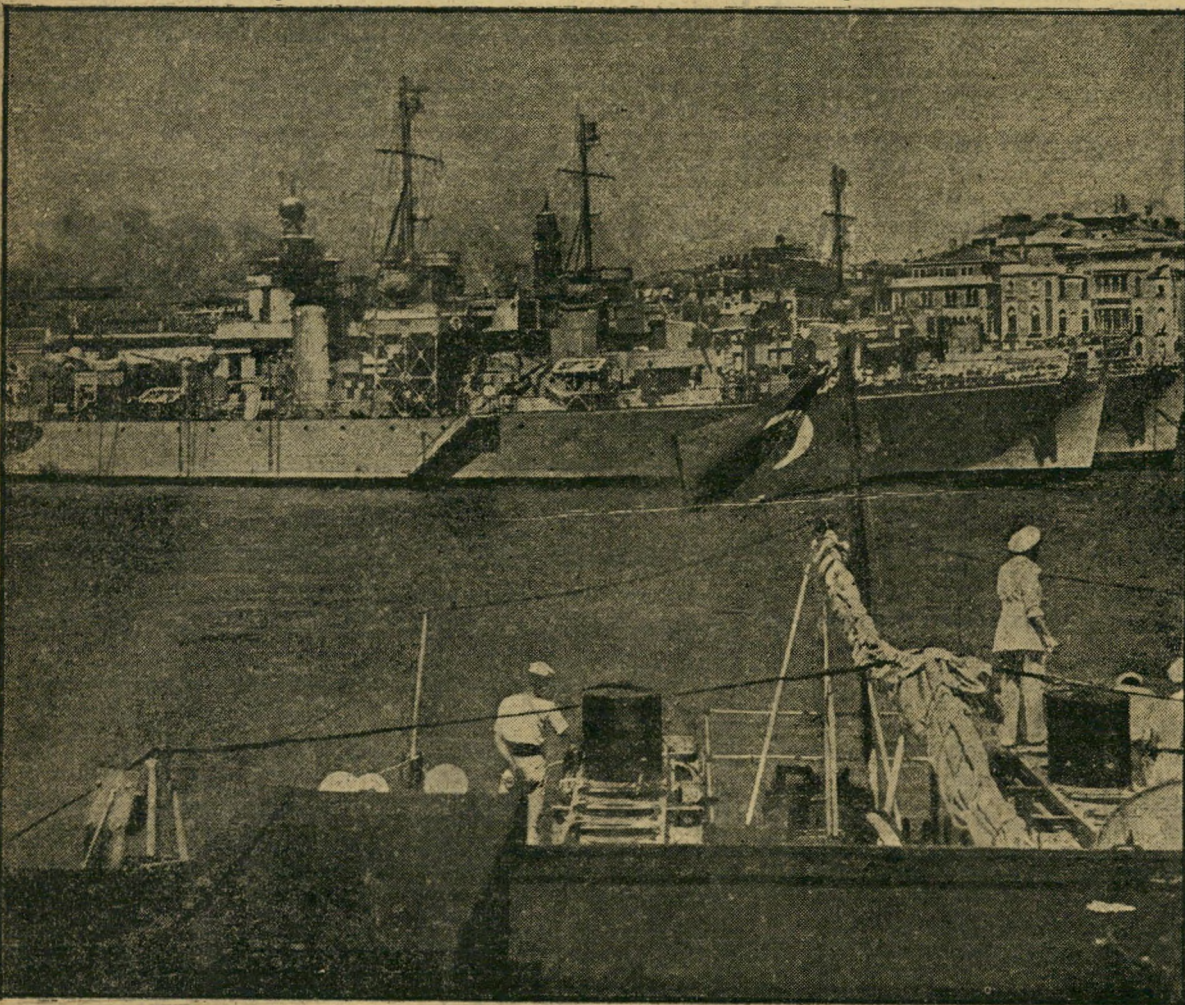
דולה ביותר, כך שהיא קיבלה כאן במפתיע זשודה של הצי, בידי ישראל שתי משחתות, יסיות חדשות וחזקות מאד. כן יש למצרים נות קובעים עתה את מאוזן הכוחות הימי של

וא כי המשחתת יקרה מכדי לבזבז אותה על יסוחר. הקורבטה היא בגודלה ובמספר אנשי ה יותר, בשני הסוגים יש למצרים עדיפות מה.

יא חלשה בכוח ימי. היא נשק זול יחסית, יד תהיה הצוללת גם פלטרומה גידת לשיגור

ללות שקיבלו מידי הסובייטים, יהיה בכוחם יצמם שליטה כמעט מוחלטת על קויר-האספקה גלחמה בנושק זה.

של ושאר בנות הצי-הזעיר יעילות במיוחד י, וכן להגנה על החופים ולנחיתה בעורף אולם בידי צחת גוועו יכולה הטרפדת, ושאר יות גדולות. בכל הסוגים האלה יש למצרים

עוד ניפגש על המים. תמונה מיוחדת במינה, שצולמה עליידי עתונאי מצרי, והמראה יחידה של הצי המצמתי המצרי מול שלוש פריגטות של חיל הים הישראלי. האניות נפגשו לפני שנתיים במקרה, בשעת הפלגות אימונים ארוכה, בנמל וונציה בצפון איטליה. גם בבריטניה נפגשו מלחי אילת ויפו במלחים מצריים שירדו אל החוף בפגרת-מסע אימונים, הסתפקו בהחלפת מבטים סקרניים אלה באלה. המלחים הישראליים נזהרו מאד מדליפת ידיעות על מושחתותיהם. סיפרו בגאווה על מחמאות המדריכים הבריטיים להישגיהם.